

117510

276

Oslo, den 26. Sept. 1948.

Fru Magnhild Haalke,

c/o Aftenpostens red. Oslo.

En hel del NS folk har lest Deres innlegg i Aftenp., med stor forferdelse:

E r virkelig uvitenheten så kompakt i den ånds og kulturkrets, som en må anta er Deres omgivelser?

V e t De virkelig ikke, at av Høyesteretts 11 medlemmer mente de 4 at medlemskap i NS ikke var straffbart? Og disse 4 var sikkert ikke idioter.

V e t De virkelig ikke, at krigen i Norge opphørte 10/6 40, da kapitulasjonsavtalen ble undertegnet? Og at NS medlemmer derfor ikke lovlig kan straffes etter § 86, som forutsetter, at Norge er i krig?

V e t De heller ikke, at etter 4. Haag konvensjon er det v i, som viste okkupasjonsmakten lojalitet, som gjorde rett?

At de som ved sabotasjehandlinger i enhver form, de som satte seg ut også over kapitulasjonsavtalen av 10/6 40 ikke bare gjorde urett, men etter internasjonal rett gjorde forbrytelse?

Når okkupanten som straff for slike forbrytelser eller for oppfordring til det, satte våre landsmenn i fengsel, sørget vi over det og gjorde hva vi kunde for å hjelpe dem i deres nød. De har ikke lov å dømme oss alle etter sørgelige unntakelser.

Men - når vi i disse 3 år og mer har måttet tåle innesperring, tap av helbredden av den grunn, tap av hjem og eiendom, tap av medmenneskers aktelse - hva har da De og Deres krets, samfunnet idethele hatt å by dem som har sonet så umenneskelig?

Forfølgelse i enhver form i pressen, i det private liv, i arbeidet, i kirken, og på toppen av alt byr De oss en sentimental betraktning i Aftenp., et innlegg som oser av selvgod, egenrettferdig hevntørst.

T r o r De virkelig, at en ensidig orientert og sterkt affektbetont folkeopinion ("fedrelandet og folket") er den myndighet som bør avgjøre spørsmål om lov og rett?

K a n De tenke Dem, at "dyrebart menneskemateriell", som i dødsens alvor har ment å gjøre det som var rett etter loven "frelses" ved å gjennomgå slike redsler?

Vi sender Dem litt å lese om disse tingene, idet vi tross alt gjør Dem den ære å tro, at De er villig til å sette Dem inn i en sak, før De skriver mer offentlig om den.

Det er selvsagt trygt i øyeblikket å være enig med majoriteten, men loven vil nok tilslutt melde seg med sine krav - hvis da et så lemlestet Europa skal få leve videre.

Ved en, for mange.

Ragnar Brag Knagden

(2/1)